

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

RYDER, CHLOE

Printesele din Ponilandia : Prietene pentru totdeauna! / Chloe Ryder ;

trad. din lb. engleză de Mihaela Pogonici. - Pitești : Paralela 45, 2019

ISBN 978-973-47-2943-2

I. Pogonici, Mihaela (trad.)

821.111

PRINCESS PONIES series

Best Friends For Ever!

Chloe Ryder

Text copyright © Awesome Media and Entertainment Ltd 2014

Illustrations copyright © Jennifer Miles 2014

This translation of *Best Friends For Ever!* is published by Paralela 45 Publishing House by arrangement with Bloomsbury Publishing Plc.

Copyright © Editura Paralela 45, 2019

Prezenta lucrare folosește denumiri ce constituie mărci înregistrate, iar conținutul este protejat de legislația privind dreptul de proprietate intelectuală.

www.edituraparelela45.ro

Printesele din Ponilandia

Prietene pentru totdeauna!

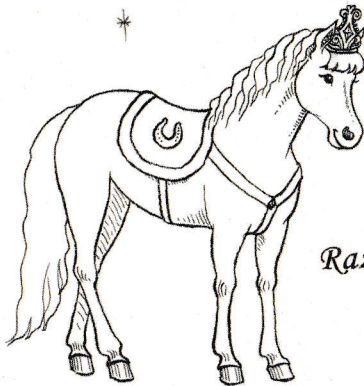

CHLOE RYDER

Traducere din limba engleză de
 Mihaela Pogonici

Editura Paralela 45

Familia regală

Regina
Rază-de-Lună

Prințesa
Cristal

Prințesa
Nor Alb

Prințesa
Praf-de-Stele

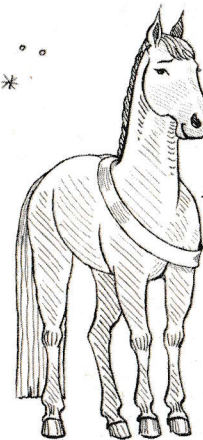
Prințesa
Miere

a poneilor

Regele
Stea-de-Foc

Prințul
Iute-ca-Vântul

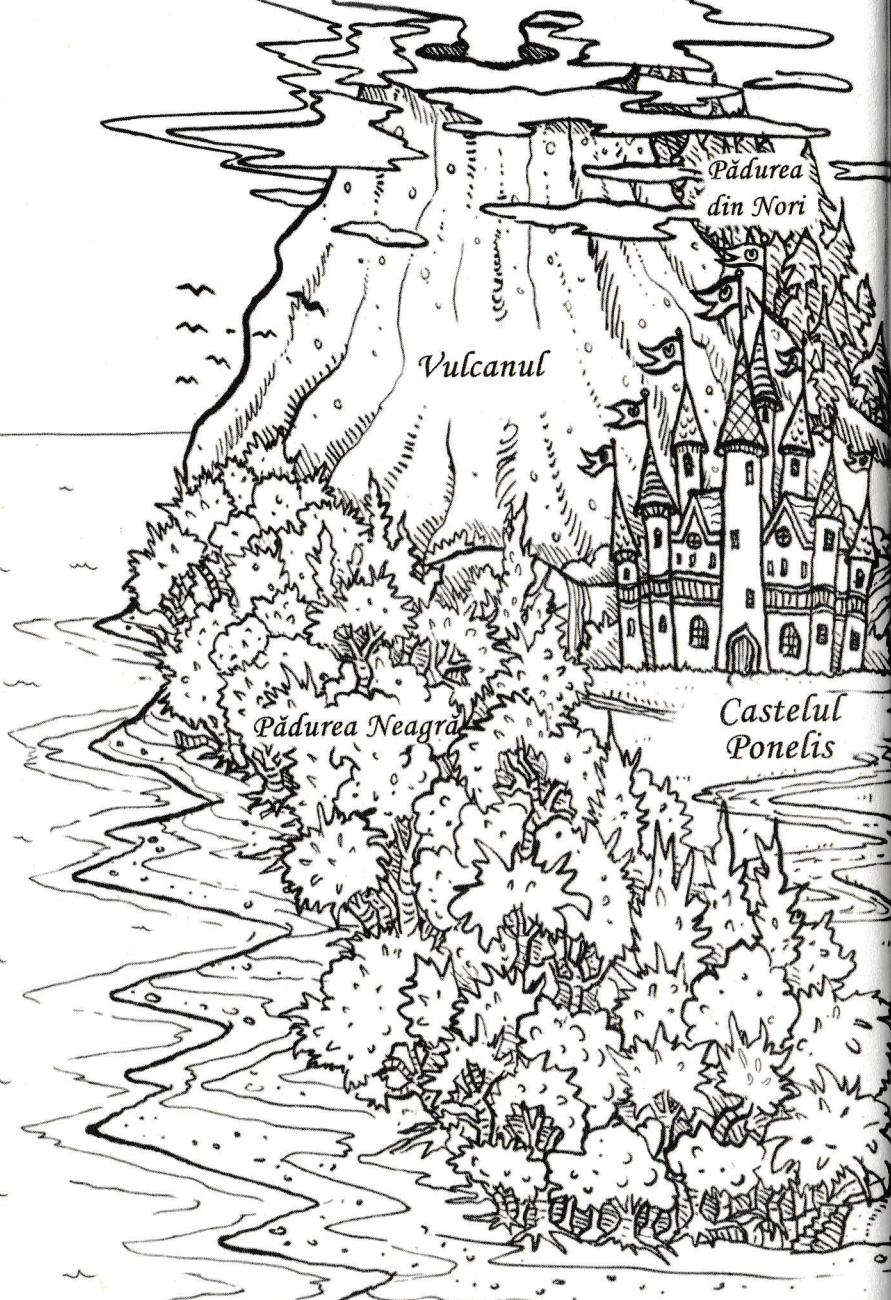
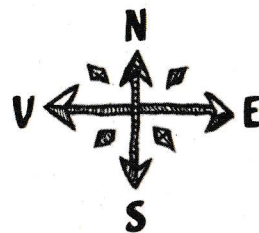

Prințul
Cometă

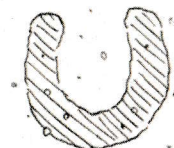
Prințul
Furtună

Ponilandia

Pentru Lucy, Jessica, Andrew și Harry

Mulțumiri speciale Juliei Sykes

Odată, la revărsatul zorilor, chiar înainte de răsăritul soarelui, doi ponei stăteau într-o curte împărătească și priveau întristați un zid de piatră.

— Zidul n-a fost gol de când mă știu. Nu-mi vine să cred că au dispărut toate potcoavele. Chiar înainte de Ziua Solstițiului de Vară, spuse armăsarul.

Era un animal chipeș, un ponei de culoare arămie, cu picioare puternice și ochi strălucitori, împodobit cu o eșarfă de mătase stacojie.

☆ **Prietene pentru totdeauna!** ☆

Iapa era din rasa palomino, delicată, dar maiestuoasă. Avea robă aurie și coadă de un alb imaculat, care se revărsa ca o cascadă. Necheză ușor:

— Și avem atât de puțin timp la dispoziție ca să le găsim.

Poneii priveau cu amărăciune cum întunericul se destramă și răsare soarele. Iar când prima rază poposi în curtea împărătească, zidul se luminează și ieșiră la iveală urmele rămase acolo unde atâraseră, până nu de mult, potcoavele de aur.

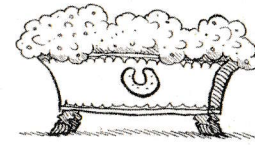
— Ziua Solstițiului de Vară este cea mai lungă din an, spuse încet armăsarul. E momentul în care potcoavele noastre străvechi își refac energia magică. Dacă nu dăm de urma lor în opt zile, atunci, în amurgul celei de-a opta zile, magia lor seacă și frumoasa noastră insulă o să piară.

Oftă adânc și-și frecă ușor fruntea de fruntea reginei lui.

— Numai un miracol ne mai poate salva, mai spuse el.

Regina își plecă gâtul cu eleganță și diamantele de pe coroana ei sclipiră în lumina zorilor.

— Nu-ți pierde speranța, spuse ea blând. Presimt că miracolul e aproape.

Capitolul 1

Un plâns ascuțit o trezi pe Pippa. Dădu plapuma la o parte și sări din pat cu ochii lipiți de somn. În patul uriaș din fața ei se zvârcolea prințesa Praf-de-Stele și plângea în hohote ca o mână mică.

Fetița alergă să o liniștească:

— Praf-de-Stele, ce-ai pățit?

— Nu! Nu! se tânguia Praf-de-Stele printre sughituri de plâns.

Pippa o zgudui ușor, ca să o trezească.

— Gata, gata! o liniști ea cu blândețe. Nu s-a întâmplat nimic. A fost doar un vis urât.

Praf-de-Stele se uită chiorâș la Pippa prin întuneric; parcă nu-și mai amintea cine e fetița. Pippa îi dădu la o parte o șuviță de păr încurcat de pe frunte.

— Acum e mai bine?

Praf-de-Stele își cuibări botul în palma fetei.

— Am visat, spuse ea. Ce coșmar! Se făcea că era Ziua Solstițiului de Vară și nu găsisem a opta potcoavă. Și, în clipa în care soarele a apus, s-a făcut întuneric beznă și s-a auzit un vuiet înfricoșător. Castelul Ponelis s-a prăbușit și insula s-a cutremurat, micșorându-se tot mai mult, până a ajuns cât o rocă vulcanică. Toți poneii erau speriați de moarte și îngrămădiți pe o fâșie îngustă de uscat înconjurată de

valurile oceanului. Și atunci a început să se ridice apa. La început ne-a acoperit copitele, apoi s-a ridicat până la genunchi. Nu aveam cum să ne salvăm, eram sortiți morții! Iar baroneasa Divina, care avea aripi, și-a luat zborul. Se rotea în cercuri deasupra noastră și râdea cu răutate. Ne spunea că s-a zis cu coroanele, că de-acum încolo trebuie să purtăm numai glugi.

Praf-de-Stele se dădu jos din pat, luă un pieptăn și începu să și-l treacă prin coamă, fără tragere de inimă.

— N-are cum să se întâmple asta! O să găsim și ultima potcoavă, îți promit! spuse Pippa.

Fetița îi luă pieptănul și perie coama lungă și bogată a poneiului.

— Ești o prietenă minunată, necheză Praf-de-Stele.

Prietenele se îmbrățișară, apoi se apropiară împreună de fereastră.

— Se luminează, spuse Pippa și arătă spre dârele rozalii care brăzdau cerul întunecat. Azi trebuie să găsim ultima potcoavă.

Praf-de-Stele se întoarse la oglindă, își puse pe cap coronita cu nestemate roz și își lustrui

la rezezeală copitele. De obicei, îi lua mult timp să se pregătească, dar coșmarul o înspăimântase cu adevărat și nu-i mai ardea de dichiseli.

Pippa se îmbracă la rândul ei cu hainele care apăruseră ca prin farmec, anume pentru ea, pe măsuta de toaletă – noua ei ținută consta dintr-o frumoasă bluză în dungii și o pereche de pantaloni trei sferturi.

— Sunt gata! anunță Pippa după ce-și puse sandalele în picioare.

Prințesa se codi să iasă pe ușă.

— Pippa, murmură ea, privindu-și prietena cu ochi mari, căprui. Dacă nu o găsim la timp?

— O s-o găsim, stai liniștită. O căutăm împreună!

Pippa încerca să pară încrezătoare, dar era la fel de înspăimântată.